

ประกาศเทศบาลตำบลแม่สาย

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔

ตามที่เทศบาลตำบลแม่สายได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลแม่สาย ในคราวประชุมสภาเทศบาลตำบลแม่สาย สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔ และผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายได้ให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๔ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ เทศบาลตำบลแม่สายจึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด ๗ วัน นับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายชัยนนต์ ศรีสมุทร)

นายกเทศมนตรีตำบลแม่สาย

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔

เทศบาลตำบลแม่สาย

อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๔

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๔

.....
โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สายว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลตำบลแม่สายโดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลแม่สายและผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลแม่สาย ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลแม่สายแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่สาย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลแม่สาย ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลให้สัตว์นั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้ เพื่อไว้ขายหรือการค้าหรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเป็นงานอดิเรก รวมถึงการมีสัตว์ไว้ในครอบครอง และดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาณิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้น รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย ในกรณีที่สัตว์ไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่สามารถหาเจ้าของได้ ให้หมายความถึงผู้เลี้ยง ผู้ให้อาหาร หรือผู้ให้ที่อยู่อาศัยไม่ว่าจะเป็นลักษณะที่ยินยอมให้อยู่อย่างชัดเจนหรือไม่ก็ตาม

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด สถานที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลแม่สาย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลแม่สาย

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลแม่สายเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ ดังนี้

(ก) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือห้ามปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑) สถานที่ท่องเที่ยว

(๒) ถนนสาธารณะและบริเวณทางเท้าทั้งสองข้างถนนในเขตเทศบาลตำบลแม่สาย

(๓) บริเวณเขตสถานที่ราชการในเขตเทศบาลตำบลแม่สาย

(๔) บริเวณแหล่งน้ำธรรมชาติในเขตเทศบาลตำบลแม่สาย เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง สระ โดยวัดจากริมขอบที่ตั้งแหล่งน้ำธรรมชาติ ๑๐ เมตร

(๕) ที่สาธารณะประโยชน์อื่น ๆ เช่น สวนสาธารณะ สุสานหรือฌาปนสถาน ที่สาธารณะประจำหมู่บ้าน

ทั้งนี้ ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับพื้นที่ที่อยู่ในความครอบครองของเอกชนและเอกชนเป็นเจ้าของที่นั้นโดยชอบด้วยกฎหมาย

(ข) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ที่ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตในข้อ (ก) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท ม้า ลา ล่อ โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ นก กระจ่าง และต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑.๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

๑) เป็ด ไก่ นก ประเภทละ ไม่เกิน ๖ ตัว

๒) จำนวนสัตว์อื่น นอกจากข้อ ๑) ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ทั้งนี้ การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องไม่ก่อกวนและเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อกันจากสัตว์สู่คน

(๑.๒) เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้มีมาตรการในการป้องกันและควบคุมมิให้เกิดเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเกิดจากการเลี้ยงหรือการปล่อยที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

(๑.๓) เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ รวมถึงมีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ ตลอดจนมีระบบการระบายน้ำและสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะ

(๑.๔) เจ้าของสัตว์ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๑.๕) กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตายเจ้าของสัตว์ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูก

สุขลักษณะ

(๑.๖) เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์

(๑.๗) เจ้าของสัตว์ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน และต้องควบคุมดูแลไม่ให้ สัตว์เลี้ยงออกไปทำความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๑.๘) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้อง ดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้น ๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่ กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้น ๆ จะต้อง จัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

(ค) ให้พื้นที่ที่อยู่นอกเขตในข้อ (ก) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ประเภท สุนัขหรือแมว และต้องอยู่ ภายใต้อาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของสัตว์ต้องนำสุนัขหรือแมว มาขึ้นทะเบียนภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้นำ สัตว์มาเลี้ยง สำหรับเจ้าของสัตว์ที่เลี้ยงสุนัขหรือแมวไว้ก่อนที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ต้องนำสุนัขหรือแมว มาขึ้นทะเบียนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ โดยสามารถติดต่อขอ ขึ้นทะเบียนที่งานสัตวแพทย์ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลแม่สาย หรือสถานที่อื่นใดตามที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๒) เจ้าของสัตว์ต้องจัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัขหรือแมว และมีขนาด เพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสุนัขหรือแมว รวมถึงมีแสงสว่างเพียงพอและการระบายอากาศที่เพียงพอ ตลอดจนมีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๓) กรณีเป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติการทำร้ายคน จะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่มั่นคงแข็งแรง และสุนัขไม่ สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอก และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๔) เจ้าของสัตว์ต้องควบคุมสุนัขหรือแมวมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการ ควบคุม

(๕) เจ้าของสัตว์ต้องควบคุมดูแลสุนัขหรือแมวมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกันเป็นระยะเวลาอันยาวนาน เป็นต้น

(๖) เจ้าของสัตว์ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขหรือแมวให้สะอาดอยู่เสมอ และจัดเก็บสิ่ง ปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณ ใกล้เคียง

(๗) เจ้าของสัตว์ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัขหรือแมว เกี่ยวกับเรื่องอาหาร ความสะอาด และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หากเจ้าของสุนัขหรือแมวไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขหรือแมวได้เป็นการ ชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขหรือแมวให้เป็นปกติสุข และในกรณีที่เจ้าของสัตว์ย้ายถิ่นที่ อยู่ต้องนำสัตว์ไปด้วย

(๘) เมื่อสุนัขหรือแมวตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกัน มิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่เป็นเหตุให้เกิดการ ปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่สุนัขหรือแมวตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นทันที และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๙) เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสุนัขหรือแมว เพื่อป้องกัน อันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์มาสู่คน

(๑๐) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สุนัขหรือแมวที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนให้เจ้าของสัตว์แยกสุนัขหรือแมวไว้ต่างหากและแจ้งให้พนักงานท้องถิ่นทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๑) เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้สุนัขหรือแมวมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวตลอดเวลา

(๑๒) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขหรือแมวในที่หรือทางสาธารณะหรือในที่ของบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม

(๑๓) ในการนำสุนัขออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์จะต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลา ในกรณีที่เป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติการทำร้ายคนต้องใส่อุปกรณ์ครอบปากและจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๕) การกำจัดมูลสัตว์ เจ้าของสัตว์ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน และต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญและต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(ง) ให้พื้นที่ที่อยู่ในเขตในข้อ (ก) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ทุกประเภทที่นำเข้ามาจากต่างประเทศและต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) การนำสัตว์เข้าประเทศจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนการปฏิบัติของกรมปศุสัตว์และต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้ามาจากต่างประเทศห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้ามาจากต่างประเทศทุกชนิดปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

(๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลแม่สาย แต่ถ้การกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลแม่สายตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๘ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้

เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์นั้น อาจจะทำให้เกิดเหตุหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นที่ปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของ เทศบาลตำบลแม่สายในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ถือเป็นความผิดตาม มาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาดอันเป็นการฝ่าฝืน ตามข้อ ๖ (ก) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

(๒) ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตพื้นที่อันเป็นการฝ่าฝืนตามข้อ ๖ (ข) (ค) และ (ง) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๑๑ ให้นายกเทศมนตรีตำบลแม่สายเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายชัยยนต์ ศรีสมุทร)
นายกเทศมนตรีตำบลแม่สาย

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายประสงค์ หล้าอ่อน)

นายอำเภอแม่สาย ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย